

■ † Κυριακὴ Γ' Λουκᾶ

Τρόπος συμμετοχῆς στὶς θλίψεις καὶ τὶς χαρὲς τῶν ἄλλων*

Ὁ Κύριος εἶδε μία μπέρα νὰ κλαίη γιὰ τὸν θάνατο τοῦ υἱοῦ της καὶ τὴν σπλαγχνίσθηκε. **Ἄλλη** φορὰ εἶχε κληθῆ σὲ γάμο καὶ χάρηκε μαζί μὲ τὴν οἰκογένεια.

Ἔδειξε ἔτσι πὼς τὸ νὰ μοιράζεσαι τὶς συνηθισμένες καθημερινὲς χαρὲς καὶ θλίψεις δὲν εἶναι ἀντίθετο στὸ πνεῦμά

Του. **Ἔτσι** συμπεριφέρονται οἱ ἀληθινοὶ καὶ εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ ποὺ ζοῦν μὲ φόβο Θεοῦ.

Διακρίνουν ὅμως κάποιες ἀπὸ τὶς καθημερινὲς συνήθειες τῶν ἄλλων, ἀφοῦ σ' αὐτὲς ἔχουν εἰσχωρήσει συνήθειες στὶς ὁποῖες ὁ Θεὸς δὲν εὐαρεστεῖται. **Υπάρχουν** συνήθειες ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὰ πάθη καὶ ἔχουν ἐπινοηθῆ γιὰ νὰ ἐντροφίσουν σ' αὐτὲς. **Ἄλλοι** ἐντροφοῦν στὴν ματαιότητα καὶ τὶς μέριμνες.

Ὅποιος ἔχει τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ μπορεῖ νὰ διακρίνῃ τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακό. **Ἀποδέχεται** τὸ ἓνα καὶ ἀπορρίπτει τὸ ἄλλο. **Αὐτὸς** ποὺ ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ δὲν ἀποξενώνεται ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀκόμα καὶ ἂν δὲν ἐνεργεῖ ὅπως ἐκεῖνοι, ἐπειδὴ ἐνεργεῖ πάντα σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπάθειας πρὸς τὶς ἀδυναμίες τῶν ἀδελφῶν του.

Μόνο τὸ πνεῦμα τοῦ ἁμετροῦ ζήλου ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους σὲ λάθος δρόμο καὶ παράγει δυσαρμονία καὶ διαίρεσι. **Τέτοιο**

πνεῦμα δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀπέχη ἀπὸ τὴν διδασκαλία καὶ τὴν κριτική.

Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ ἔχει τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ ἐνδιαφέρεται μόνο γιὰ τὴν εὐταξία τὴν δική του καὶ τῆς οἰκογένειάς του μὲ Χριστιανικὸ τρόπο. **Δ**ὲν ἐπιτρέπει στὸν ἑαυτό του νὰ ἐπεμβαίνει σὲ ὑποθέσεις τῶν ἄλλων, μὲ τὴν σκέψη: «**Π**οῖός μὲ ὥρισε κριτή;».

Μὲ τὸν ἥρεμο τρόπο του κάνει καὶ τοὺς ἄλλους νὰ τὸν βλέπουν μὲ καλὴ διάθεσι καὶ ἐμπνέει σεβασμὸ στὶς συνήθειες ἐκεῖνες ποὺ κατέχει. **Α**ὐτὸς ποὺ δίνει ὁδηγίες σὲ ὅλους κάνει τὸν ἑαυτό του ἀνεπιθύμητο καὶ προκαλεῖ ἀποδοκιμασία ἀκόμα καὶ στὶς ἐνδεχόμενες καλὲς συνήθειές του.

Σὲ τέτοιες περιπτώσεις χρειάζεται ταπεινῶσι, ποὺ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς Χριστιανικῆς καλῆς αἰσθήσεως καὶ γνωρίζει πῶς νὰ ἐνεργήσει μὲ καλὸ τρόπο στὶς δεδομένες καταστάσεις. ◻

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χώρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Β', σελ. 130-131, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.
● Ἐπιμέλ. ἡμετ.